

Jehovah's Getuigen en Jesaja 9:5¹

<http://www.apprising.org/> - Ken Silva, 30-8-2005

Indien niet anders vermeld komen alle Schriftaanhalingen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V. Update 1-3-2010 (aangepast aan NWV)

Een klassiek vers in de Schrift dat handelt over de natuur van de Messias (Hebreeuws: *Mashiyach*), of de Christus (Grieks: *Christos*), is Jesaja 9:5¹:

“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, **Sterke God**², Vader der eeuwigheid, Vredevorst”.

“Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven; en de vorstelijke heerschappij zal op zijn schouder komen. En zijn naam zal worden genoemd: Wonderbaar Raadgever, **Sterke God**, Eeuwige Vader, Vredevorst” (NWV).

Dit is ook een vers dat heftig wordt aangevallen door het Wachttorengenootschap of Watchtower Bible And Tract Society, ook gekend als de Jehovah's Getuigen, in een poging de Godheid³ van onze Heer Jezus Christus te verduisteren en tenslotte te ontkennen.

Maar als we dit vers lezen wordt onmiddellijk duidelijk dat het niet gaat over een louter menselijk wezen. Het is duidelijk dat dit “Kind” heel wat meer is dan dat. Hij wordt genoemd *Sterke² God* en *Vader der eeuwigheid*. De term *Vader der eeuwigheid* herinnert ons ook aan Psalm 90:2:

“Al van voor de bergen geboren waren en U de aarde en de wereld voortgebracht had, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid bent U God” (HSV)

Wanneer dit vers wordt vergeleken met Johannes 1:3 en Kolossenzen 1:16, kunnen we zien dat het inderdaad spreekt over het Godheid van Jezus Christus.

Dr. John Martin van *Dallas Theological Seminary* wijst op het volgende:

[De Messias] is ook de **Sterke² God** (vgl. Jes. 10:21⁴). Sommigen hebben gesuggereerd dat dit gewoon de betekenis heeft van “een godachtig wezen” of een held. Maar in de context wordt duidelijk dat Jesaja veel meer bedoelde dan dat, want hij had reeds over de Messias geschreven dat Hij iets doet wat geen enkel ander persoon ooit in staat was te doen (b.v. Jes. 9:2-5). Jesaja begreep dat de Messias God moest zijn, in enige betekenis van die term” (*The Bible Knowledge Commentary*, OT, p.1053).

Dit wordt bevestigd door wat Jesaja voordien had geschreven in Jesaja 7:14:

“Daarom zal de Heere⁵ [**Adonai** in het Hebreeuws] Zelf u een teken geven; ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam IMMANUEL heten”.

Wanneer we dit vers vergelijken met Mattheüs 1:22-23 dan vinden we dat de naam Immanuël “God met ons” betekent, en dat deze Schriftpassage over Jezus Christus van Nazareth spreekt.

Het Wachttorengenootschap geeft toe dat Jesaja 9:5¹ vervuld werd in Jezus van Nazareth, en dat Hij de Messias is. Echter, zij argumenteren dat Christus Jezus wel *sterke god* is maar niet Jehovah⁶ - de

¹ In Engelse Bijbels, zoals de King James Version (KJV), is dit Jesaja 9:6. Ook in de Nieuwe Wereldvertaling (NWV) van het Wachttorengenootschap, die een vertaling is uit hun Engelse versie, is dit vers 6!

² In de KJV: **The mighty God**: De machtige God.

³ Godheid; niet *godheid* met kleine “g”.

⁴ Jes. 10:21: “Het overblijfsel zal weerkeren, het overblijfsel van Jakob, tot de **sterke God!**” (KJV: the **mighty God**).

⁵ Hier vertaalt de NWV met “Jehovah”: dit is een regelrechte inbreuk vermits daar het Tetragram JHWH niet voorkomt!

⁶ JEHOVAH is bij vooral Engelssprekende christenen in gebruik (zie b.v. Ex 6:3 in de KJV) en is de aloude transcriptie van het in de grondtekst voorkomende Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier; afbeelding onderaan). Het bestaat uit vier tekens en is Gods oudtestamentische Verbondsnaam. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. De

Almachtige God. Waarom? Omdat in de tekst van Jesaja 9:5 het lidwoord “de” ontbreekt. De waarheid is evenwel dat de Bijbel zelf niets weet van een *Almachtige* God en daarnaast nog een mindere *machtige*² (SV: *sterke*) God.

In oudtestamentische tijden was het onderscheidende religieuze kenmerk van de natie Israël, hun **monotheïsme** (geloof in één God). In sterk contrast met alle andere culturen rondom hen, die **polytheïstisch** (geloof in meerdere goden) waren, aanbaden de Joden de **éne** ware Almachtige God van de Bijbel. Het is de absolute waarheid dat geen enkele soort van eisegesis⁷ ooit rond het onbetwistbare feit heen kan dat het Oude Testament het monotheïsme leert:

“Luister, Israël! JHWH, onze God, JHWH is één!” (Deut. 6:4 - letterlijk Hebreeuws).

Zelfs de Nieuwe Wereldvertaling (NWB) van het Wachtorengezelschap komt daarmee overeen:

“Luister, o Israël: Jehovah, onze God, is één Jehovah” (NWB).

Norman Geisler en Ron Rhodes wijzen op de fout van het Wachtorengezelschap:

De dwaasheid van de Wachtorenpositie wordt onmiddellijk duidelijk in het feit dat Jehovah Zelf “Sterke God” wordt genoemd in het volgende hoofdstuk van Jesaja (10:21). Dat zowel Jehovah als Jezus “Sterke God” worden genoemd in hetzelfde boek, binnen dezelfde sectie, toont duidelijk Hun gelijkheid aan.

Een goede referentie is Jesaja 40:3, waar Jezus profetisch zowel “God” (*Elohim*) als “Jehovah” (*JHWH*) wordt genoemd: “Een stem van de roepende in de woestijn: Bereidt de weg des HEEREN [*JHWH*], maakt recht in de wildernis een baan voor onze God [*Elohim*]! (vgl. Joh. 1:23⁸). Het is duidelijk dat Jezus geen lagere godheid is dan de Vader (*When Cultists Ask*, p. 78-79).

De uitdrukking “Sterke God” of “Machtige God” in Jesaja 9:5¹ is de vertaling van het Hebreeuwse **El Gibbor**. Letterlijk betekent dit “God van Kracht” (of “God van Macht”). Deze term wordt op Jehovah toegepast in Jesaja 10:21, evenzo zonder lidwoord “de” in de originele tekst:

“Het overblijfsel zal weerkeren, het overblijfsel van Jakob, tot de **sterke God!**”.

Het lidwoord “de” is hier gewoon voor de leesbaarheid toegevoegd. In beide verzen Jesaja 9:5¹ en 10:21 is de constructie in het Hebreeuws precies hetzelfde: **El Gibbor**, “God van Kracht”

Verder, in Jesaja 45:21-22 is Jehovah duidelijk dat er geen God is behalve Hij, en dat Hij de *énige* Heiland of Redder is:

“Verkondigt en treedt hier toe, ja, beraadslaagt samen: wie heeft dat laten horen van ouds her? Wie heeft dat van toen af verkondigd? Ben Ik het niet, de HEERE? [= *Jehovah*] en **er is geen God meer behalve Mij**, een rechtvaardig God, en een Heiland, **niemand is er dan Ik**. 22 Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, al gij eindend der aarde! want **Ik ben God, en niemand meer**”.

Als we dit lezen, wat wil Jesaja ons dan uitleggen? Wanneer hij schrijft dat er benevens Jehovah *geen andere God is*, dan is het duidelijk dat hij ons wil bijbrengen dat er van nature *slechts één God is*. Jehovah Zelf herhaalt dit in vers 22 wanneer Hij zegt: “Ik ben God, en niemand meer”. *Niemand* zou ooit tot de conclusie kunnen komen dat er méér is dan de God waarvan we lezen in Jesaja 9:5¹, 10:21 en/of 45:21-22.

---

vocale uitspraak ervan werd niet overgeleverd. Toch menen hedendaagse kenners dat het tetragram het best gereconstrueerd wordt als JAHWEH. יהוה: JHWH of JHVH (te lezen van rechts naar links). De naam JeHoVaH zou een middeleeuwse klinkerinvulling zijn van het Tetragram, maar in latere tijden is men gaan denken (om redenen die mij duister zijn) dat het Tetragram beter als JaHWeH wordt weergegeven. Hoe dan ook, ik vind dat het beter is het Tetragram enigszins te vertalen (Jahweh, Jahveh, Yaveh, Jehovah, Jehova ...) dan weer te geven met het substituuut HEERE, want de term “Heere HEERE” is beslist niet de verbondsnaam en is bijzonder gekunsteld.

⁷ Eisegesis: bijbelinleg, in contrast met exegesis. “Eisegesis (from the Greek εισηγεσθαι; ‘to lead in’) is the process of interpretation of an existing text in such a way as to introduce one’s own ideas. This is best understood when contrasted with exegesis. While exegesis draws out the meaning from the text, eisegesis occurs when a reader reads his/her interpretation into the text” (Wikipedia).

⁸ Johannes 1:23: “Hij [Joh. de Doper] zei: Ik ben de stem van de roepende in de woestijn: Maak de weg van de Heere recht, zoals Jesaja, de profeet, gesproken heeft”.

Dr. Walter Martin, auteur van *The Kingdom of the Cults* is correct wanneer hij schrijft:

Jesaja 9:5¹ in de Hebreeuwse Bijbel is een van de krachtigste verzen in het Oude Testament als bewijs voor de Godheid van Christus, want het verklaart ontegensprekelijk dat het Jehovah Zelf was Die plande om in menselijke gedaante te verschijnen. Het stelt duidelijk dat alle heerschappij zal rusten op het “geboren Kind” en de “gegeven Zoon”, wiens identiteit onthuld wordt door de termen die aangewend worden om Zijn kenmerken te beschrijven. Jesaja, onder de inspiratie van de Heilige Geest, beschrijft Christus als “Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst” - allemaal kenmerken van **God alleen**. De term “Sterke God”² is op zichzelf indicatief van Jehovah, niet enkel omdat Hij de enige God is (Jesaja 43:10-11⁹), maar ook omdat de term “Sterke”² op **Hem alleen** wordt toegepast in relatie tot Zijn Godheid (p. 107-108).

Tot slot: de christen moet altijd indachtig zijn dat de Jehovah-getuige ook een mens is voor wie Christus stierf. En het zal nuttig zijn u eraan te herinneren dat het kenmerk van *alle* niet-christelijke sekten of culten, de ontkenning is van de volle Godheid van onze Heer Jezus Christus, en dat zij bovendien een type van leersysteem hanteren dat hun volgelingen indoctrineert¹⁰ tot het accepteren van de eigenaardige doctrines van de leiding.

Het allerbelangrijkste is dit: de Jehovah-getuige werd door het Wachttorengenootschap bedrogen (zie 2 Kor. 11:13-15) om te geloven in een “andere Jezus” (zie 2 Kor. 11:4) en in een “ander Evangelie” (zie Galaten 1:6-9), en als zodanig hebben zij behoefte aan een reddende relatie met de ware Jezus van de Bijbel.

Het is onze taak, als gezanten van Christus, getrouw aan alle mensen te verkondigen dat Jehovah God heeft gezegd:

“En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden” (Hand. 4:12).

“Bovendien is er in niemand anders redding, want er is onder de hemel geen andere naam die onder de mensen is gegeven, waardoor wij gered moeten worden” (Hand. 4:12, NWV).

De wijze mens zal zich nu afvragen: “Wat IS die naam die ons is gegeven?” En het antwoord staat twee verzen hoger:

“laat het dan bij u allen en bij heel het volk Israël bekend zijn dat **door de Naam van Jezus Christus**, de Nazarener...” (Hand. 4:10).

“Dan zij het u allen en het gehele volk van Israël bekend dat **in de naam van Jezus Christus**, de Nazarener...” (Hand. 4:10, NWV).

Andere artikels over Jehovah's getuigen vind u hier: <http://www.verhoevenmarc.be/jg.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

⁹ Jesaja 43:10-11: “Gij zijt Mijn getuigen, spreekt de HEERE [=Jehovah], en Mijn knecht, die Ik uitverkoren heb; opdat gij het weet, en Mij gelooft, en verstaat, dat Ik Die ben, dat vóór Mij geen God geformeerd is, en na Mij geen zijn zal. 11 Ik, Ik ben de HEERE [=Jehovah], en er is geen Heiland behalve Mij”.

¹⁰ Indoctrinatie is het systematisch inprenten van een leer met de bedoeling deze kritiekloos te aanvaarden. Bij de getuigen draait alles om voorgekauwde vragen, onderaan de bladzijden van hun tijdschriften en boeken, die in hun vergaderingen (5 per week) verbaal en stereotiep opgevraagd worden. Iedereen moet zich daar thuis op voorbereiden want van hen wordt verwacht dat zij de antwoorden uit de paragrafen kunnen halen. Wie niet meedoet wordt als “zwak” behandeld en wordt aangepord om zich beter voor te bereiden. Niemands eigen mening heeft enig recht van bestaan maar altijd dat van het Wachttorengenootschap. Wie niet meedraait moet niet op zgn. “voorrechten” rekenen, een ander systeem om de getuigen tot meer prestaties op te drijven. Een geestelijke gevangenis, zonder muren, onder het dictaat van de “gezalfdens” hun “besturend lichaam” die alle touwtjes strak in handen houden in een drukkende dictatuur.